

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXI. — Wydana i rozesłana dnia 26. kwietnia 1917.

Treść: (№ 175. i 176.) 175. Rozporządzenie, w sprawie zakazu używania trawy i siana do posypywania ulic, dróg i placów. — 176. Rozporządzenie, dotyczące zakazu nadmiernego pobierania mięsa.

175.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 21. kwietnia 1917,

w sprawie zakazu używania trawy i siana do posypywania ulic, dróg i placów.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, i rozporządzenia całego Ministerstwa z dnia 13. listopada 1916, Dz. u. p. Nr. 383, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Zakazuje się używania trawy i siana do posypywania ulic, dróg i placów.

§ 2.

Za przekroczenia tego zakazu będą władze polityczne pierwszej instancji karały grzywnami do 5000 K lub według swego uznania aresztem do 6 miesięcy.

§ 3.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Höfer wlr.

176.

Rozporządzenie Urzędu dla wyżywienia ludności z dnia 23. kwietnia 1917,

dotyczące zakazu nadmiernego pobierania mięsa.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Zakazuje się wszelkiego nadmiernego pobierania mięsa. Za nadmierne należy uważać pobieranie mięsa wówczas, jeśli ono przekracza najwyższą granicę, ogłoszoną każdorazem przez władzę.

Polityczna władza krajowa ma ustanowić najwyższą ilość mięsa, którą wolno każdej osobie pobierać na jeden dzień lub na jeden tydzień.

Należy przytem uwzględnić istniejące przepisy o zaprowadzeniu bezmięsnych dni, rozporządzałe zapasy bydła i mięsa, tudzież miejscowe stosunki i zwyczaje.

W żadnym jednak razie nie może najwyższa ilość mięsa surowego przekraczać 15 *dkg* bez dodatków i bez wrośniętych kości albo 18 *dkg* z dodatkami lub z wrośniętymi kośćmi na głowę i każdy dzień, w którym wolno spożywać mięso.

§ 2.

W celu przeszkodzenia pobieraniu mięsa ponad ustanowioną w § 1. miarę, może polityczna władza krajowa unormować pobór mięsa przez zaprowadzenie kart na pobór mięsa, ksiąg poborowych, spisów odbiorców itp. albo w inny sposób, odpowiadający stosunkom miejscowym

§ 3.

Przy wydawaniu norm po myśli § 2. należy przez odpowiednie zarządzenia (karty na pobór, księgi poborowe itd) uregulować także pobór mięsa przez wszystkie te przedsiębiorstwa, które podają swoim gościom za opłatą potrawy mięsne (hotele, przemysł gospodni i szynkarski, zakłady lecznicze, sanatoria itp.).

§ 4.

Pod mięsem po myśli tego rozporządzenia należy rozumieć mięso wołowe, cielęce, baranie, wieprzowe, zajęcze, sarnie i jelenie, tudzież mięso

z drobiu, a to surowe, wędzone, konserwowane albo w jakikolwiek inny sposób do spożycia już przyrządzone, z wyjątkiem wnętrzości, w kofcu twardą i suchą kielbasę wszelkiego rodzaju.

§ 5.

Za przekroczenia przepisów, wydanych na zasadzie niniejszego rozporządzenia, będą polityczne władze I. instancyi karały grzywnami do 5000 koron lub według swego uznania aresztem do 6 miesięcy.

O ile zachodzą wymogi § 133. b, ustęp 1.. lit. a) ustawy przemysłowej, można nadto zarządzić odebranie uprawnienia przemysłowego.

§ 6.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Höfer wlr.